

גיליון 11

עמדים

כתב עת לשירה רבת-תרבותית

לכבוד השפה העברית

עירית אבני-כהן
 שירלי אברמי
 יהודית אוריה
 עדנה אפק
 בן בן-ארי
 אפרת בן-יהודה-לוי
 אורית גולדמן
 מיכל גונן
 רוני דיאור
 אלירן דיין
 אירית וייסמן-מינקוביץ'
 בלפור חקק
 הרצל חקק
 אורה כהן
 אורית כרמל-רפאלי
 קארינה ס. לינצקי
 רחל נפרסטק
 תות הרמס סאטורי
 טוביאס סיגל
 שושנה קרבסי
 ריאן רוט
 איציק שחר
 קרן שלו
 ירין שמש

11

פברואר 2021, אדר ה'תשפ"א

בצמדים לכבוד העברית, ביקשנו לשלוח לנו שירים, פרי עטכם, העוסקים בהיבט הלשוני של העברית או עוסקים בשפה העברית, שיר ותרגומו לשפה נוספת. יצאנו לבדוק עד כמה ניתן לתרגם שירים העוסקים בהיבט זה. קשה לכתוב שיר על המרכיבים הלשוניים של שפה, בכלל, ושל העברית בפרט. ותרגומו של שיר העוסק בענייני לשון, קשה שבעתיים, אם לא בלתי אפשרי.

בהקדמה לגיליון זה, של צמדים לכבוד העברית, בחרנו להתייחס ליצירות של יוצרים אחדים, שעוסקות בצדדים הלשוניים של השפה.

סונט הבניינים / יהודה עמיחי

לכתוב, לשתות, למות, וזה הקל.
וכבר אתה פעול, אהוב, כתוב.
עד שעושים אותך: אתה נפעל:
נברא, נשבר, נגמר, נמצא ושוב

עלילותיך מתחזקות כל-כך
עד לפעל: נגן, דבר, שבר.
עולם המעשים כה יסבך:
פעל, שבר, קבץ, בלי חוזר.

אתה מפעיל: האחרים עושים
ושוב מפעל בחלופי נסים,
משגיח ומשגח, מלהיב, מלהב.

ורק בסוף אתה חוזר אל עצמך
ומתברר ומתלחש, הכל מחזור,
בהתפעל והתקפל עד שנגמר.

איך מתרגמים את הפועל על נטיותיו - מהות השפה - לשפה אחרת?
תרגום או ביאור רב-מלל?

עגנון בסיפור עד הנה, פותח בשורש ב.ק.ר המתאר את ראשית החיים
ובאותן שלוש אותיות שורש ק.ב.ר. שעברו סיכול,
מתאר הסופר את סיום החיים.

11

לכבוד העברית

הרעב הציק לי מבפנים והמיטה הרעועה העיקה לי תחתי והרהורי עתידות קשים היו מן הרעב ומן המטה. ביקשתי להעביר ממני אימת ההרהורים ונטלתי שרש עברי להפך באותיותיו, כמה תיבות מסתעפות מהן. ומחמת שהיה הלילה קשה נטלתי תיבת בקר.

בבקר תאמר מי יתן ערב ובערב תאמר מי יתן בקר. וכשאתה מקמץ את התיבה בשני קמצים הרי בקר מלשון נבוכו עדרי בקר. וכשהיא ננקדת פתח וצרי הרי בקר, לא יבקר בין טוב לרע, ובלשון חכמים שהה כדי ביקור וכן כל שאינו מבקר את החולה כאילו שופך דמים.

וכשאתה הופך את התיבה הרי רקב, כמו שאתה אומר הרקב לבית יהודה. ואם אתה מסרסה הרי קרב, לעת צר ליום קרב ומלחמה. או קרב ונפש כי יקריב קרבן מנחה לה'. או קרב מלשון את החלב המכסה את הקרב. או קרב מלשון כי קרוב הוא. או קרב מלשון קרובה. ואם אתה חוזר ומסרסה הרי ברק, ברוק ברק ותפיצם. לשון אחר ברק, חרב חרב פתוחה לטבח מרוטה למען ברק. לשון אחר ברק, את קוצי המדבר ואת הברקנים. לשון אחר ברק, קום ברק ושב שביך. ואם אתה מוסיף עליה תיו הרי ספיר נפך וברקת ואם אתה חוזר ומסרסה, הרי רבק, מלשון עגלי מרבק, ולבסוף קבר.

איך נראה משחק הע.ב.ר והב.ק.ר בשפות אחרות?
האם ניתן למצוא "מנגון פיצוי" למשחק הלשוני?

ומחיים ומוות בלשון העברית, נעבור לשיר אהבה של חיים חפר.

כשבא חיים חפר לכתוב שיר אהבה, הוא משתמש בניקוד העברי -

אהבה ברמזים / חיים חפר

קמץ, פתח, חלם חסר
שורוק, סגול, צרה,
קמץ קטן, קבוץ, שוא נע
פתח, מפיק בהא
דגש חזק, חטף-פתח
קמץ, צרה, סגול
שורוק, קבוץ, שוא נע, שוא נח,
וזה עוד לא הכל -

אם כך או כך, אם כך או כך,
אני אוהב אותך.

11

פברואר 2021, אדר ה'תשפ"א - גיליון 11

לכבוד העברית

בשיר תרגילים בעברית שימושית, מעביר לנו דן פגיס שיעור בלשון

שלום, שלום. בעברית יש עבר ועתיד,
אבל אין הווה, רק בינוני.
עכשו נעבר למשפט.

ארץ אוכלת יושביה.
אוהביה אוכלים את אוהביה.
הפך את הכל לעתיד.

ארצות זבות חלב ודבש. זה חווי.
אם תראה אותם, מסר להם ד"ש. זה צווי.
ועכשו משפט שאלה: מה חדש?

אוי לי אם אמר, אוי לי אם לא אמר.
אמר מה כאן משפט עקרי ומה טפל של תנאי.

צאו וחפשו בבכתי הרשת תרגומים ראויים לכל אלה. אם לא מצאתם -
אפשר שבינתיים שירי משוררים ימשיכו לשבת "על שפת הרחוב".

באפריל 1879 כתב אליעזר בן-יהודה, בן ה-21, את חיבורו "שאלה לוהטה".
וכך כתב: ארץ ישראל תהיה המרכז להעם כלו, וגם אלה אשר יהיו בחו"ל ידעו
כי "עמם בארצו ישב, כי שפה וספרות לו שמה".

כמעט 150 שנה עברו מאז. זכינו. יש לנו מדינה ויש לנו שפה.
האקדמיה ללשון העברית קבעה את כ"א בטבת, יום הולדתו של אליעזר בן-יהודה,
כיום השפה העברית.

אנחנו בצמדים הכרזנו על חודש השפה העברית ובמחווה של הוקרה לשפה העברית
ולגיבוריה, יוצא כעת הגיליון שלפניכם.

ומהקדמה לכבוד העברית, נעבור לקריאה ביצירותיכם שבאות
אף הן להאדיר את השפה.
עדנה ואירן

11

פברואר 2021, אדר ה'תשפ"א - גיליון 11

צמדיה
מחב עת לשיחה רבותבות
לכבוד השפה העברית

משפט תנאי בטל

לו רק נתת לי
להשחיל מלה,
הייתי מעניקה לך
מחרזת פנינים.

Third Conditional Sentence

Given the chance to thread in
A single pearl,
I would have given you
An entire necklace of wisdom.

*

אני מגלגלת בראשי את המלה
מפרקת אותה להברות
מעטרת בחיריק וקמץ כבפטרזיליה
מנסה שלא להתיסר
לשה עם מלים נוספות
פה מוסיפה ושם מקצצת
בסוף זה יהיה קריא

*

أَقْلَبُ الكَلِمَةَ مَطَوَّلًا فِي رَأْسِي
أَفَكِّكُهَا مَقْطَعًا مَقْطَعًا
أُزَخِرِفُهَا بِكَسْرَةٍ أَوْ فَتْحَةٍ كَمَا بَرَسَّةٍ مِنَ الْبَقْدُونِسِ
مَحَاوِلَةٌ أَلَّا أُنْعَذَّبَ
أَعْجِنُهَا مَعَ كَلِمَاتٍ أُخْرَى
أَزِيدُ هُنَا وَأَنْقُصُ هُنَا
لِيَكُونَ هَذَا مَقْرُوءًا فِي النِّهَايَةِ

11

מתי תגמר מלחמת העולם?

מלחמת העולם לא נגמרת:
היטלרים כאן כמו בכורת
מזמזמים "לו הייתי רוטשילד"
חסונים הם חסולים ביהודית
ובכל שפה זרה ולשון דבורנית:
ששה מיליון במדינת היהודים לבדה.

נפש מציון לא תשחרר עבודה
שלא נולדה אף נתנה עולם
לתקן: לעולם כצרעה: רועצת תהי לאדם.
והדם: בעברית
לא ישיר או בכתב ארמי
והרופא הצר לא יבריא:
בידו הצרי לא יביא.

When Will World War End?

World War isn't ending:
Hitlers here are as in beehive plotting
Humming "If I Were Rothchild"
Vaccines are deadly in Jewish language
And in every hymenopter foreign tongue:
Six million in the Jewish state alone.

Not one single soul of Zion labor will ever liberate: non
For it hasn't been born nor has it been given
To make amends: eternally as a wasp breaking crushing woman
And man: their blood in Hebrew means not singing
So as in Aramaic script and
The foe doctor won't heal but kill:
No balm in the physician's hand.

11

Idioma extranjero

Mis hijos hablan en hebreo
con un arabe, en aceite de oliva adobado,
Hebreo pequeño, esbelto
modelo de la casa,
¡Qué churro el hebreo!
¡Y todo esta barbaro!
Yala yala, fast moving
y hasta el próximo vocablo.
Mis hijos hablan un hebreo
con sabores extranjeros.
Afincan en sus lenguas
todo el mundo, y es inmenso.
Un Hebreo muy cool,
internetizado,
¡O.K. entonces, By...e!
hasta la proxima jerga.
Mis hijos hablan hebreo,
En sus cajoneras
La Biblia-
otra tercera y forense lengua.
Y en mis cajoneras
un hebreo nuevo y pulido
en él no encontrarareis
incluso rastros o prescencia
del acento marroquí.

שפה זרה

ילדי מדברים בעברית
מתבלת בערבית שמן זית,
שדופה, רזה
דגמנית הבית.
איזו עברית שאפה!
ואיה הכל סבבה!
ויאללה, יא יאללה
אל הטעם הבא.
ילדי מדברים בעברית
בטעם חוצלארץ.
בכיס לשונם יושב
העולם, והוא גדול.
איזו עברית קולית,
אינטרנטית,
או קי, אז ב--!
אל הטעם הבא.
ילדי מדברים עברית,
במגרות שלהם
תנ"ך -
שפה זרה, שלישית.
במגרות שלי
עברית חדשה, מצחצחת
לא תמצאו בה
ולו זיז או שבר
של להג מרוקאי.

11

יפי חולף

בְּעֵבְרִית,
שֵׁם הַתָּאֵר מוֹפִיעַ אַחֲרֵי שֵׁם הָעֶצֶם.
פֶּרֶפֶר יָפֵה.

בְּעוֹד בְּאִנְגְלִית,
קֵדָם הַיָּפִי נִגְלָה
וְרַק אַחֲרַיִךְ
הַפֶּרֶפֶר.

Vanishing beauty

In Hebrew
adjectives appear after nouns.
Butterfly beautiful.

Whereas in English,
first appears the beauty
only then
the butterfly.

11

Geheimnis der Blühens

Eine Lippe öffnet sich zum Kuss,
nimmt von der Schwester Abschied,
geht fort, nur das Universum vor sich.

Wasser wird von Wasser getrennt,
ein Gletscher zerbricht,
stürzt in die Tiefen des Ozeans.

Diese Worte, die von deiner Zunge fallen,
angezogen von der Schwerkraft der Erde,
im Frühjahr werden sie vielleicht deinen Garten befruchten

Als ich hierher kam,
habe ich ein ganzes Land hinter mir gelassen,
ein Abgrund, über dessen Oberfläche ich schwebe

Ahnungslos,
halte ich ein Bündel aus Fragen,
mit denen wir uns an kalten Tagen ein Feuer machen

Sieben Jahre Winter
habe ich gebraucht, um zu verstehen
was das Geheimnis der Blühens ist.

סוד הפריחה

שפה נפְּעֶרֶת לנְשִׁיקָה,
נִפְרָדֶת מֵאֲחוֹתָהּ,
תּוֹעָה לְמוֹל תְּבַל.

מִים נִשְׁבָּרִים מִמֵּים,
קָרְחוֹן נִתְקַ
בְּתוֹעָה לְעֵבֶר אוֹקִינוֹס.

הַמְלִים שֶׁנִּשְׁרָו מִלְשׁוֹנְךָ,
מִכַּח הַכְּבִידָה,
אוֹלֵי בְּאֵיבֵי הַן יִפְרוּ אֶת גִּנְךָ.

כְּשֶׁבֵאתִי לְכָאן
הִשְׁאֲרֵתִי אַרְץ שְׁלֵמָה מֵאַחֵר,
צָפָה עַל פְּנֵי תְהוֹמָה

מִבְּלֵי דַעַת
וְעַם צָרוֹר שְׁאֵלוֹת
שִׁיבְעִירוּ אֶת יְמֵי הַקָּר.

שֶׁבַע שָׁנִים שֶׁל חֶרֶף
לְמַדּוֹ אוֹתִי
אֶת סוֹד הַפְּרִיחָה.

11

סימנים

נְקֻדוֹת־חַן עַל גּוֹפֵי אוֹתוֹת בְּעֵבְרִית
 מְעֻרְטֶלֶת
 מַעֲבִירוֹת בִּי רֶטֶט רִגְשָׁה
 כְּמוֹ רוּחַ חֲרִישִׁית הַעוֹבֶרֶת בְּחֶרֶשֶׁה
 נוֹשֶׁאֵת עֵמָה בְּשִׁמְתַת כְּרָמִים בְּסִגּוֹל
 מְסַמְרֶרֶת אֶת הָעוֹר בְּהִבְטָחָה.
 אוֹתוֹת לּוֹבְשׁוֹת בְּגֵדֵי חֶק
 מִתְקַלְפוֹת מַעוֹרָן כְּבִשְׁעוֹר אֲנֶטוֹמִיָּה
 מַעוֹרְרוֹת לְהִתְבּוֹןֵן בְּהֵן
 בְּאוֹתָהּ הַפְּלִיאָה שֶׁל רֵמְבְּרַנֵּט
 עַת פְּנִים הַזְרוּעַ נְגִלָה אֵט אֵט
 כְּסוּד הַנְּחֻשֶׁף בְּקִדְשָׁה.
 מַלִּים שְׂרוּעוֹת עַל סֶפֶת פְּסִיכּוֹלוֹג
 מְפֻשְׁטוֹת מֵעֵבֶרן
 דָּגֵשׁ חֶזֶק עַל הַהוּוֹה
 וְהַעֲתִיד - אִיתִי."

Signs

Beauty spots on letters
 of naked Hebrew
 send a shiver down my spine
 like a soft wind blowing through the forest
 carrying the fragrance of vineyards with it
 riveting the skin with assurance.
 Letters are worn
 In law garments
 shedding their skin as in anatomy class
 arousing us to look at them
 with the same marvelness of Rembrandt
 while the inner arm's face is slowly exposing
 as a secret sacredly revealed
 words lying on a therapist's couch
 stripped of their past
 focusing the present
 and the future is certain

11

עברית

Иврит

Хоть не родилась меж оливковых роц
В Галиллейской суровой земле.
И не с Негева—с жёлтым, с зыбучим песком—
Не оттуда корни мои.
И не среди безмолвных скал
Прошли мои первые годы.

Слова, что слетали с губ моих
Не меняли веры отцов.
Шаги мои первые были меж строк
Великой Книги книг
Меж небом и водами нашла я сушу
На которой спаслась со словами.

С их ароматом и линией букв,
Пробую вкус их и запах.
Губы шептали: "Был вечер и утро,
И тьма, и Дух над Бездной."
Произносила: "Солнце и небо".
И-- "Да будет свет".

Срослась со словами, на крыльях взмыла
В просторы и синь небес.
Каждый слог вскопала, засеяла поле,
Фразами и стихами.
И зацвёл вдруг иврит цветами, ветвями
И плоды дал в моих устах.

למרות שלא נולדתי בין עצי הזית
על אדמה קשת יום בגליל,
גם לא צמחתי מתוך חול נודד בנגב,
ולא הגחתי מבין סלעים למודי תלאות.
המלים שלי לא היו צריכות להתגיר.
את צעדי הראשונים עשיתי
בין פסוקי בראשית.
בין מים לשמים גליתי יבשה.
יבשתי עליה מלים,
טעמתי מניחוחן, הפצתי אותיותיהן
בתמהיל מעשה פי.
שפתי התודעו למלים ערב, חשך.
חיוכי התחקה אחר המלים בקר, אור.
חבר לכנפיהן והמראתי לשדותיהן.
עדרתי הברותיהן, עזקתי משפטיהן
חרשתי לשון,
וצמחה העברית בפי.

11

תמונה ברכיבה

זוג לפני על ספסל בַּשְׁדֶּרָה
 כל אחד בְּמִסְךְ מְשֻׁלוּ
 האם בְּיָמֵינוּ, כְּמוֹ שְׂאוֹמְרִים,
 עֲדִיין הוּא לָהּ וְהִיא – לוֹ?
 מִפְתָּה לְנוֹד לְעֵבֶרם וְלוֹמַר,
 כְּשֶׁאֲנַחֲנוּ הֵיינוּ צְעִירִים...
 מִתְחַשֵּׁק אוֹלֵי לְהִיאַחֵךְ
 בְּזִמְנֵנוּ זֶה לֹא הִיָּה כֵךְ
 הָאֲמֶת הִיא, אֲבָל, שְׁזֶה לֹא מְדוּיָק
 כִּי אֶהְבֶּה הִיא דְבַר שֶׁלְעוֹלָם נֶצְטַרֵךְ
 וְתִמִּיד מִצָּאָה אֶת דְּרָכָה לְהֵלֵךְ
 מִיָּמֵי הַתֵּנָ"ךְ וְעַד לְעַכְשָׁיו
 דֶּרֶךְ עֲלֵמָה בְּגִבֹר
 וְגַם אִם הֵם מְקִלִידִים עַל מִסְךְ
 זֶה קִסְמָה הָעֵתִיק שֶׁל שִׁפְת עֵבֶר

Ride

A pair on a bench I see in the ride
 Each one on his and her own screen.
 Is nowadays, as they say
 He is for his beloved, and she - is for him?
 It is tempting to say
 When we were young
 It wasn't so in our time...
 The truth, however, it elsewhere
 Because love is something we will always need
 Whether to speak, or to read
 From biblical times to present day
 When a boy would wish to say
 To a girl: this is love
 It's the old ancient language, beyond and above.
 And even if they type it on screen
 this is the same magic of a story to begin

11

אהבה

אל תניח מלה רונית אה"וי
לפני
כאלו אין בנו עיצורים
כלל
ומכל הטעמים רק אחד
גגן
ונותר על אצבעות הפורטות
תו
ללא אות ללא לאות ללא הרי
את.

Love

Do not present me with such a vowelfull
word
As if we have no consonants
at all
And from all accents only one
was played
And left on fingers strumming
a note
Without a letter, relentlessly not hearing
I here by declare.

11

שתי שפות

בשתי שפּוֹתַי
דברתי את שתי שפּוֹתַי,
לעֵתִים הָיוּ רְחוֹקוֹת זוּ מִזוּ
כַּבִּפְּלִיאֵת הוּ.
לעֵתִים הָיוּ נִמְתַּחֲחוֹת
יַחַדִּיו בְּחִיּוֹךְ,
מִחֲפָשׁוֹת מַחְלָה
בְּמֵלֶה מִקְבִּילָה.
פְּעָמִים רְבוֹת נָחוּ בְּדַמְמָה זוּ עַל זוּ,
רַק הַלֵּב דָּבַר בְּשָׁפוֹת תְּקוּוֹתָיו,
וּלְפְעָמִים הָיוּ מִתְעַרְבְּבוֹת,
נִטְרָפוֹת
כַּבְּנִשְׁיָקָה.

Two Languages

With two lips
I spoke two tongues
At times they were far apart,
As when one cries out in astonishment.
At times they would bend in unison,
As in a smile,
Seeking atonement in synonyms.
Often, they would rest in silence, one on top of the other,
The heart alone spoke the tongues of its hopes,
And at times they would come together,
Crazed,
As in a kiss.

11

מלפוד

היש חד יותר
מפתח שנשכב
וגונח בעברית
מתמת לדלד
די די די די די?

מהו נקוד אם לא
יבבת שלד העצורים?

של מי האושה הזאת
הזוחלת אלי בין השורות?

האם תשמע לכם כמו נסיון אוילי
לקשר בין כאב לשפה

בעוד כל העולם כלו לפות בעצב?
כך או כך

אין מי שיוכל לפקח את עיני המלה
אין מי שיוכל לפתח את שפתיה

להגיד נחמה
רק ליבי פועם בתוכה

شَرِك

أهناك ما هو أحدُّ

من فتحةٍ بالعبرية تُرْفَدُ

وتأوه تحت الدال

دَای دَای کَای کَای کَای کَای کَای?

ما هو التشکیل إن لم یکن

أنیّن هیکل الحروف?

لِمَن هَذَا الحفیفُ

الرّاحفُ إلیّ بیّن السّطور?

هل سیسمّع لکم مثل محاولةٍ حمقاء

للرّبط بیّن الوجع واللّغة

بینما العالمُ کلّه مقبوض بالحنن?

مهما یکن

لا یوجدُ من یتسطیعُ فتحَ أعینِ الكلمةِ

لا یوجدُ من یتسطیعُ فتحَ شفاها

لِتقولَ عزاءً

فقط قلبی یخفقُ داخلها

11

נבואת אליעזר

אות קין מתנוססת מעל בעליה
שעור לה ביוֹדעין
בשוק מתהלך בתעיה
מטיח דברי הבל
עומד על מלותיו איתן
מהרגע שחזה על בשרו את טעם ההארה.

עיניהם ההולכות אומרות טמבל
על התערבות בבית אדם שאינו שלו
ועל נסיון חדשנות בשפת דת משה

Eliezer's prophecy

The sign of Cain rises above its owner
Knowingly blind to it
Wandering around the market
Throws nonsense
Stands by his words firmly
From the moment he experiences the taste of enlightenment.

Their walking eyes say stupid
On interference in the home of a person who is not his
And on Innovation experience in the language of Mosaic law

11

חרות משורר

אני כף את המלים לרצוני
והן בלא-אמר, מציתות
כעם שננטלה ממנו
החרות להיות
ורק מתוך שאינו מת - חי.
ידי רמה בך,
יאור רווי עוללים-
בך שפת אמי מתבוססת
ובדמי דמיוך
שירי.

Licentine Poetics

I subdue the words to my will
And they silently obey
As a nation that lost
its freedom to be
and live Just because ain't dead
My hand is up high on you,
Nile of slaughtered infants-
My mother's tongue wallows in you
And in the hush of your blood
my songs are.

11

עץ החיים

הייתי רוצה לשוחח עם איש בשום שפה, בשפה העברית. זה מזבח-אש, משהו נפתח: כבדת מותם, חיי. נותר שאר רוח מרכזי. היו אנשים, הפסיקו להלחם זה בזה כאלפי שמשות משגעות. הרי השמש אחת היא. דברתך לעולם.

המתנה למברק מעצמי - השמש אחת היא, וחיים רבים יוצאים מסנדלי. מרקורי נושא אותי ואני מבעירה עצמי מוקד. אברך בברכת החיים בחג כלולותי, הרי נשאתי לעצמי, הרי אוני מתר. לשוני נעמקת נמוקת מתרבה עקצנית.

לע השתיקה נפער בין פעפעי הווה. איך עוברים ממדבר למדבר. מה השלב הבא, ההכרחי. כשהוא נוצר הוא מתעדן עד בלי הכר, פניה של הווה לא היו לה עוד. תפילה משנה גורלות. כמה מקומות באדם. מצאי את המקום המתאים. הרי השמש, סרגל הדממה. גלי את ההדום. משהו נוקב. אין לעשות דבר. השמיים מכוכבים. הערב עולה. הקשיבי. הם התאבדו. איש לא אסף את בקבוקי החלב. שם נוצר חיי. הוא לא הפסיק לנשום. הוא התגבר כארי.

בדידות הכבל המרכזי. עם מי נועד קוואזימודו. מה מחריש את אזניו. לא אל אסקמרגלדה ישותו מתעוררת בחצות. יש גן אחד ממיית ומסיה. נותר שאר רוח מרכזי. הוא לא הפסיק לנשום. נולדתי אני.

את מתעייפת מכל הלידות. שמכל הלידות את נחה. את בורחת. את לא אוהבת את זה שולדות בלתי נראים מתנפלים עליך. זורקת את הראשית, ומשליכה לפח. לכי לישון. כשתקומי תפרמי את המראות.

אך לא כל לילה הראשית חולמת חלומות.

I would like to speak with someone in no language, in Hebrew. Oh an altar of fire, something opens: the range of their death, my life.
A central inspiration survives. Oh people stop fighting each other like thousand lunatic suns. Don't you know that the sun is singular-- your word to the world.

I'm waiting for a wire from myself - The sun is singular so much life emanates from my sandals. Mercury lifts me in the air and I ignite myself I am an altar
I will bless with the blessing of life in my wedding celebration, Lo, Have I not wedded myself, lo, my power is permitted. My tongue dumbfounded (displaced removed translated) erased reproduces stinging.

The crater of silence opens within the eyelashes of Being. How to move from speech to speech. What is the next, necessary/vital step. When it happens it becomes gentle beyond recognition, Being without a face. Prayer changes fates. How many places in a man? Find the appropriate place.
Be the sun, the ruler of Silence. Uncover the throne. Something piercing. Nothing can be done. The sky is starry. The night descends. Listen.
They committed suicide. The milk was collected by no one. My life was created there. He did not stop breathing. He overcame like a lion.

The loneliness of the central wire. Who destined to meet Quasimodo and what pierced his ear. Not towards Esmeralda his being awakens at midnight.
There is one garden that kills and revives. One central inspiration survives. He never stopped breathing. I was born.

You are getting tired of all these births. From all the births you are resting. You escape.
You don't like invisible offsprings suddenly to attack you.

You throw away the beginning. Go to sleep. When you will rize you'll unstitch the visions.

But not each night
Genesis dreams.

אישי

שֶׁאֵיִשִּׁי
אֵשִׁי
אֶת הָאֵשׁ
אֶת הַיֵּשׁ

Personal

Bear, my man
My fire
The fire
That we have

שפה

היא קוראת אותי
אני באה אצלה
הולכת ישר לסירי השירים
טועמת, משתרעת
מהגנת אתה חלין
וחג ומלחמה ושלום
ודמעות של מלות עצבות השמחה
וכשכמעט נגמר הזמן
ולא לרגע הלטוף
היא מציעה לי מגדנות
מסיטה לי אותיות שהסתירו
יפיו וכעורו של הדבר,
היא ממתיקה לי סוד
מצמידה הברות שלא חשבתי
שאפשר
ואני צופנת ומכרבלת
לשקט.

את הדברים אני מדברת,
אותי אני שמה בחיקה
ושתיקה
ושפה
ואלהים

اللغة

تقرأني
أنا أتّي عندها
أذهب مباشرة الى أواني الأغاني
أذوق، أمتد
أتأمل معها المزاح
والعيد والحرب والسلام
ودموع كلمات حزن الفرح
وعندما كاد الوقت أن ينتهي
وليس للحظة الملائمة
هي تقترح علي الحلويات
تحرك لي الحروف التي أخفاها
جمال وقبح القول
هي تحلي لي سر
تدمج مقاطع من افكر
أنها ممكنه
وأنا أختزن والتحف
الهدوء

الأمر أنا اتكلم بها
أضع نفسي بين أحضانها
وهدهوء
ولغة
والله

בשונה מאֶסְפֶּרַנְטוֹ

שְׂרָשֵׁי הָעִבְרִית
נִעֲצִים בְּעֵבֶרָה,
בְּגִלְגוּלֵי הַנְּשֻׁמוֹת
שִׁדְעָה הַשְּׁפָה:

מְחַדָּשֶׁת, מְקַדָּשֶׁת,
מִכְרַח הַתְּקוּהָ -

תְּכִלִּיתִית וְעֵצוּרָה,
מְחַסְפֶּסֶת לְמַגֵּעַ -

כְּפִנְטוֹמִימַת הַכּוֹכָבִים,
עִם וְשִׁפָּה

מְשַׁחֲקִים מְחֻבְּאוּיִם,
יוֹצְרִים עוֹלָמוֹת חֲדָשִׁים.

Unlike Esperanto

Hebrew's roots
Stem from its past,
In all reincarnations
That it has outlast:

Renewed, sanctified,
By the urgency of hope -

Concise and restrained,
Difficult to hold -

Like stars' pantomime,
A people and a tongue
Are playing hide and seek,
Creating the sublime.

השירה שלי

השירה שלי היא פ-
 השירה שלי היא פ-
 השירה שלי היא פ-
 צצה
 פ-
 צצה
 כל מלה שאני
 מניחה
 כל אות שנלחצת
 כל סימן
 שננעץ בבשר הניר
 שחר על חשמל
 שעות, דקות, שניות
 קל-אק, קל-אק,
 קלאק,
 כל מלה,
 כל אות, חוט מו-ליך
 כל צליל בק-ליל
 פולסטסטסטסט פועם
 כל ססטסימן פסוק
 צורם,
 ואין מזור
 השיררררררה
 לא מעלה ארוכה.
 ואי אפשר
 לעצור תק-תוק נוקש נוקש
 תקתוק דפוק
 מה ש-אני לא עושה
 מחזיקה אצבעות
 מרפק, זרוע
 עצבים דלוקים אות אחרי אות
 משפטים מקצרים
 מלים מעותות
 איך שלא אכתב
 מלה
 ררררועדת
 שלא. שלא.
 כמה זהירות
 שלא, לאט.
 שלא, ב'ראה.
 שלא
 תתפוצץ-ץ
 שלא תתפוצץ לי
 השירה.

قصيدي

قصيدي فُن
 قصيدي فُن
 قصيدي فُن
 بلة
 قن
 بلة
 كل كلمة
 أض-عيا
 كل حرفي أض-غط عليه
 كل علامة
 تن-غرس في لحم الورق
 سواد على كه-رياه
 ساعات، دقائق، ثوان
 ك-لاك، ك-لاك،
 كل كلمة،
 كل حرف، خيط مرشد
 كل نغمة في تك-رة
 نبضضضضض خافق
 كل علامة ترقيم
 مزججة،
 ولا يراه
 القصببيبيبيبيدة
 لا تداوي.
 ولا يمكن
 إيقاف مركبة تيك-توك تندق وتندق
 دقا مخلطاً
 ما لا أفعله أ-نا
 أن أمسك الأصابع
 المرفق، الذراع
 الأعصاب مشتتة حرفاً بعد حرف
 الجمل قصيرة
 الكلمات مشوّهة
 كيفما كتبت
 سترتعث
 الكلمة
 بألا. ألا.
 يا له من حذر
 ألا على مهلي.
 ألا، برهبة.
 ألا
 تنفج-ر
 ألا تنفجر
 القصيدة.

11

תשעה קבין נטלה...

עשרה קבין יפי
ירדו לעולם
תשעה נטלה העברית.
מה ראו-חז"ל,
בהכתירם ירושלים
בכתר נפלא זה?
פשיטא, שהרי לאו
סתירה בין שתים
אלה; זו מזהרת
ביום השפות בחלדנו,
וזו מקרינה בזיונה
ובהוד קדומיה
על כל רואיה.
אדרבא, מזינות
הן זו את זו,
ברבוא סגלות הפלא
בן ברכו.
עשרה קבין יפי
ירדו לעולם
תשעה נטלה העברית.

NINE CABIN TOOK...

Ten beauty cabin descended into the world
nine took the Hebrew..
What did the sages see
in crowning Jerusalem
With that wonderful crown ?
Simple, for there is no contradiction
Between these two ;
One shines in sea of languages in our world,
While the other's bright light and ancient grace
Radiates her glory onto all.
Rather, feed they are each other,
In the multitude miraculous virtues
By which both have been blessed.
Ten beauty cabin descended
Into the world,
Nine has Hebrew taken.

11

شمس

עندما مرّت أُمّي في الدروب ملتقّة نورا
توجّهت الأشجار والأغصان نحوها
عيناها نضحتا دفئا لكلّ العالم من حولنا
والأعشاب من تحت قدميها نظمت شعرا

وفي ساعات الفجر الأولى (الباكر)
رأيتها تعلّق غسّلا عبر النافذة
عندها كنت ملتفا بالأحلام
وكنت أسمع صوتها مرتعشا

"الشمس، يا ولدي
دائما معنا وإلى جانبنا"
ومنذ ذلك الحين الشمس معي
في كلّ حين

שמש

כְּשֶׁעָבְרָה אִמִּי בְּרוֹחוֹבוֹת עֵטוּפָה אוֹר
פָּנוּ אֵלֶיהָ הַעֲצִים וְעִנְפֵיהֶם לְעִבְרָה
עֵינֶיהָ הִפִּיקוּ חֵם לְכָל הָעוֹלָם סְבִיב
וְהָעֵשְׂבִים תַּחַת רַגְלֶיהָ אָמְרוּ שִׁירָה.

ובשעות הבקר המקדמות
ראיתייה תולה הכביסה מן החלון.
עוד הייתי עטוף בחלומות
והייתי שומע קולה רוטט.

"השמש, בני
תמיד נמצאת בצד שלנו".
ומאז השמש אתי
בכל עת.

11

אני אוהבת מתמטיקה

אני אוהבת מתמטיקה
על אף שאינני מבינה
אבל אני יודעת שהכל נקי וברור:
כפל וחלוקה
חבור וחסור

עברית היא שפה משונה
מה יש ומה אין בה
יש בה וְ החבור
ואין בה וְ החסור

ואנו חסרים
את שהיו ומאתנו הולכים:
אין לנו מלים
מרב חסורים.

WAW DISJUNCTIVE

I do love mathematics,
Though it's beyond my ken.
But I know all's neat and clear:
Products and quotients,
Sums and subtractions.

Hebrew's an odd language,
What it has and what it lacks:
It has a waw conjunctive
But no waw that disjoins.

And how we miss them,
Who, once with us, go from us!
We lack words, dumb,
Overwhelmed by disjunction.

11

הטחנה האהובה, שמלתה

לימין משה היינו שבים, מביטים לחומה
 חובקים אהבה ורואים שטח הפקר, ארץ תחנה.
 לכאן היה מגיע מונטיפיורי ונפשו נרגשת
 לכאן הביא כמו לבו טחנה.
 פה כרע, לחש: משיב הרוח ומוריד הגשם.

מלונדון ליפו נדדה נשמתו, באה הטחנה
 וכאן בלב היפי בנו אותה, להפיח חיים.
 לכאן היה מגיע מונטיפיורי, עינו צופיה
 לו ינעו הכנפים, לו ירעדו הגלגלים.
 כלו דומע: שפתי תפתח, רוחי הומיה

כך חלפו עיפו השנים, וכאן
 בימין משה, ליד אותה אהובה
 נותרה נשמתו, מצפה לחזון שנצפד חלודה,
 מחכה לרוח שנטשה נסיכה עזובה.
 את ירושלים בקשה נשמת המשוור, הנביא
 כאן נטע טחנה ללא חוף ים ורוחות
 עצורה, בוערת מבפנים, נפשה להבים.

לכאן יבואו חולמים ואוהבים
 כותבים קדשה, פתקים, דברי לוחות
 זה מקדשם, כאן הקמח שבועלי חלום אופים.

בשנת כת"ר מגפה בעיר העתיקה
 והטחנה ואוהביה אינם נגפים.
 הטחנה עודה בתולה וזכה. נפשה רוגשת.

כשעינה מרה עודה סדוקה:
 לו תשיל שמלתי,
 לו תשיב הרוח, תשיב הגשם.

الطاحونة الحبيبة، فستانها

الى حي "يمين موسى" كذا نعود، ننظر نحو السور
 يضمننا الحب وننظر للمنطقة المحظورة، بلد التوشل.
 إلى هذا المكان كان مونטיפيوري يجيء بنفس مرعشة
 إلى هذا المكان أحضر طاحونه
 هنا سجد وهمس: يا معبد الروح ومنزل الأمطار.

من مدينة لندن إلى يافا هاجرت روحه، جاءت الطاحونة
 وهنا في قلب الجمال بنوها لتعيد الحياة.
 إلى هذا المكان كان مونטיפيوري يجيء، عيناه تكشفان
 لو أن الأجنحة تتحرك، لو أن العجلات ترتعد.
 مغرورًا بالدمع كان يقول: تنفتح شفتاي، ترتعد روحي.

هكذا مرت السنين تعبًا، وهذا
 في حي "يمين موسى" قرب الحبيبة ذاتها
 بقيت روحه، تنتظر الرؤيا التي غطاها الصدا
 تتربف الرياح التي تركت الأميرة.

روح الشاعر تمنى القدس والنبي
 زرع هنا طاحونة بلا شاطئ بحر ورياح
 واقفة، تشتعل من الداخل، تغلب نفسها

11

שיחה ספניולית

בזמן שהכימו
טפטף אל תוך גופה
אמרה לפתע:
"דאמוס אי דאמוס – אַטראס מוס טופאמוס."
הבטתי בה בפליאה ושאלתי לפשר האמרה.
"נותנים ונותנים – אך מוצאים עצמנו מאחור", תרגמה.
שתקתי.

אחרי חצי שעה
הביטה בי ואמרה:
"דאמי מזל אי איצ'אמי אל מאר –
תן לי מזל וזרק אותי לים."
"ממתי את דוברת ספניולית?" שאלתי בפליאה,
"רק עברית, תמיד רק עברית - קראו אז"
"לא יודעת, אלו פתגמים ששמעתי בילדותי
ונזכרתי בהם עכשו."
הם מחזקים אותי ונותנים לי כח."

Talking Ladino

While the chemo
Dripped into her body
She suddenly said:
"Damos i damos etras nos topamos"
I looked at her in surprise and asked what it meant.
"We give and give – but find ourselves left behind"
She translated
I was silent

ובכל הזמן שנותר המשיכה ודלתה מזכרונה
עוד פתגם ועוד אמרה, עוד אות ועוד מלה.

After another half an hour
She looked at me and said:
"Dami il mazal i eča me a la mar –
Give me luck and throw me in the sea".
"Since when do you speak Ladino" I queried
"Speak Hebrew, always speak only Hebrew - you were told"
"I don't know, these are sayings I heard in my childhood And remembered them only now.
They make me strong, they empower me."

For the remaining time she kept dredging up from her memory
Yet another proverb and another letter and word.

11

השפות בגיליון:

אנגלית
גרמנית
ספרדית
עברית
ערבית
רוסית

ניקוד השירים, תרגומם והבעלות על זכויות היוצרים – כל אלה באחריות המשוררים. כתב העת צמדים לא עוסק בניקוד או בתרגום.

העבודה בכתב העת מתבצעת בהתנדבות מלאה, אי לכך אין לצפות לתגמול כספי כלשהו על פרסום יצירות, לרבות לא לתגמולים כלשהם; בשליחת יצירה לפרסום מאשר היוצר את אפשרות פרסומה בכתב העת, ולא יהיו ליוצר השגות או טענות באשר לפרסום או לאי-פרסום יצירתו בכתב העת.

מייסדים: עדנה אפק ואלירן דיין

עיצוב גרפי: אלירן דיין

חפשו אותנו גם ב:

www facebook YouTube Instagram